

Γιά τρίτο χειμωνιάτικο ἔργο τὸ Ρέξ ἔπαιξε τὸν «Ποπολάρο» τοῦ κ Γρ. Ξενοπούλου. Πρόκειται γιὰ μιὰ Ζακυνθινὴ ἠθογραφία, ποὺ ξαναζωντανεύει τὴν κοντὰ στὴν Ἑνωσὴ ἐποχὴ, ὅπου τὸ ἀρχοντολόγι τῆς Ἐπτανήσου βασιτοῦσε κλειστὲς ἀκόμα τὶς αὐλόπορτες τῶν παλατιῶν τοῦ γιὰ τοὺς ἄξιους ἀντιπρόσωπους τοῦ λαοῦ. Τώρα βέβαια εἶναι πιὰ ξεπερασμένες τέτοιες ἀντιλήψεις καὶ τὸ ἔργο δὲν παρουσιάζει κανένα σήμερα ἰδεολογικὸ ἐνδιαφέρον, ὡστόσο δὲν παύει νὰ βλέπεται εὐχάριστα, γιὰτὶ εἶναι ἕνα ἀπ'τὰ δροσερότερα καὶ τὰ πιὸ καλογραμμένα κομμάτια τοῦ βετεράνου αὐτοῦ τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου.

Εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ δῶ τὸν «Ποπολάρο» νὰ παίζεται στὸ Ἐθνικὸ πρὶν λίγα χρόνια, τὴν ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς τῆς Κρατικῆς Σκηνῆς, κ' ἡ σύγκριση μὲ τ' ἀνέβασμα τοῦ Ρέξ δὲν μπορεῖ φυσικὰ νά'ναι εὐνοϊκὴ γιὰ τὸ τελευταῖο, μιὰ ποὺ στὸ Ἐθνικὸ ἔπαιζε τότες μιὰ Πηξινοῦ, μιὰ Μανωλίδου, μιὰ Μιράντα, ἕνας Πάρασκευᾶς. Ὡστόσο ὁ θίασος Κοτοπούλη κατὰβαλε κάθε δυνατὴ προσπάθεια γιὰ νὰ ἐμφανίσει ἕνα πειθαρχημένο σύνολο ποὺ ἱκανοποιοῦσε στὸ μεγαλύτερο τοῦ μέρος. Μπορῶ νὰ πῶ μάλιστα πῶς μερικὲς ἐρμηνεῖες στάθηκαν καλύτερες στὸ δεύτερο τοῦτο ἀνέβασμα, ὅπως λ. χ. τοῦ κ. Δ. Μυράτ, τῆς κ. Ἐλ. Χαλκούση καὶ τῆς δ. Βίλμας Κύρου. Ἀκόμα, πιὸ καλλιτεχνικὲς ἀπ' τὶς ἀντίστοιχες τοῦ Ἐθνικοῦ ἔβρηκα τὶς σκηνογραφίες τοῦ κ. Γ., Ἀνεμογιάννη.